Doğan Kardeş

2060 YILININ ROMANI
ATEŞTOP URANUS'TA
4

Sayı : 4
21 Kasım 1966
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

MARYO
Sayfa : 4

ROSSİNİ
Sayfa : 8

TALİHSİZ ASUMAN
Sayfa : 9

APOLLO PROJESİ
Sayfa : 13

PARA FONU MÜSABAKASI
Sayfa : 17

OKUYUCU KÖŞESİ
Sayfa : 18

(Devamı son sayfada)

627

BUGÜNKÜ OYUNCAK YARIN HAKİKAT OLABİLİR

Çocuğunuz için açtıracağınız İkramiyeli Aile Cüzdanı hesabı ile ona mutlu bir yarın hazırlayabilirsiniz.

Yılın üçüncü çekilişinde
40
Apartman dairesi
ve ayrıca
1,5 milyon lira
tutarında çeşitli para ikramiyeleri.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

REKLÂMCILIK : 4137 - 2

7 YANLIŞ

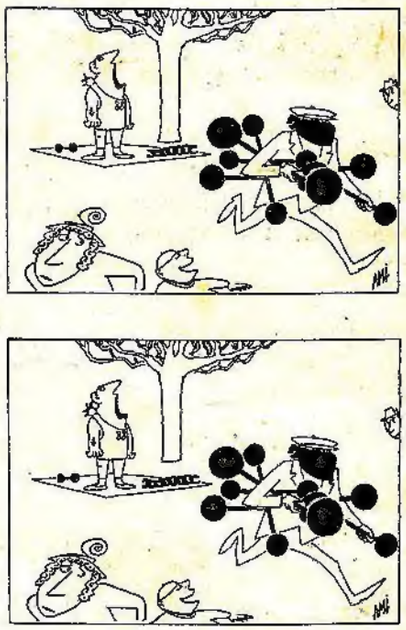

Hırsız, bütün ağırlıkları kolunun altına almış kaçarken palavracı şampiyonun da bütün foyasını meydana çıkarmış oluyor. Ressam bu gülünç durumu çizerken iki resim arasında da yedi değişiklik yapmış. Bakalım siz bu yedi değişikliği bulabilecek misiniz?

Değişiklikler: 1 — Yerdeki zincirde fazla bir halka var. 2 — Hırsızın yüzünü örten siyah mendil daha uzundur. 3 — Palavracı halterciinin mayosunun düğüm yerinde fazla bir çizgi var. 4 — Çocuğun sağ omuzu daha düzdür. 5 — Hırsızın sağ ayakkabısının topuğu yok olmuş. 6 — Sağ kenarda başı görünen adamın şapkası değişiktir. 7 — Ağacın boyu kısalmış.

Şu garip dünya

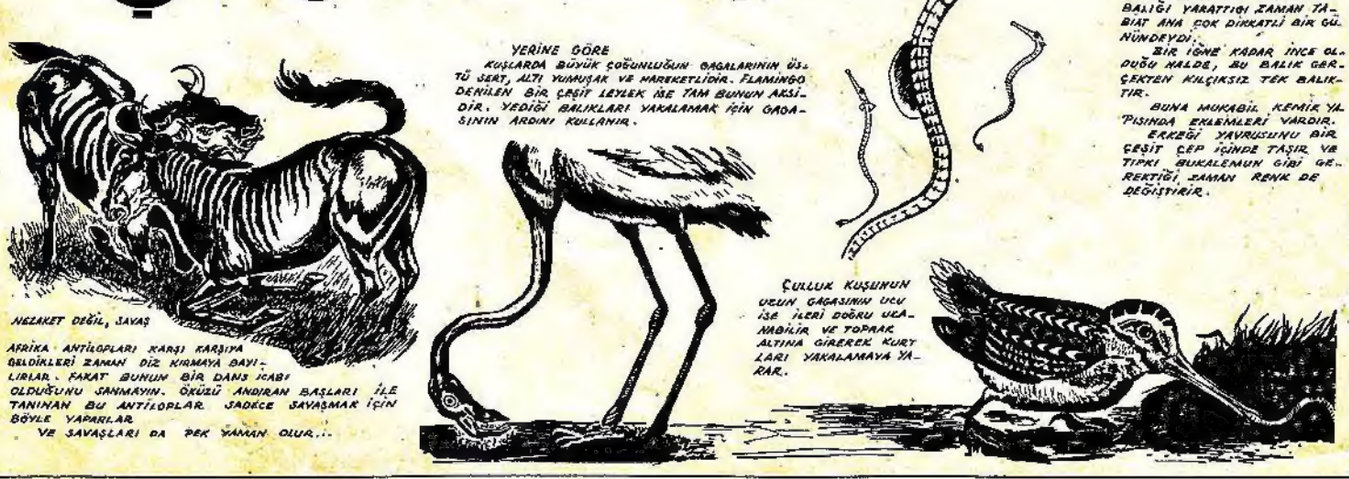

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
21 Kasım 1966
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 566-4

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul
Yazı İşleri Müdürü:
ORHAN TERCAN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul
✶ Posta Kutusu: 1146 - İst.
✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56
✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 50 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL
3/4 sayfa	1100 TL
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

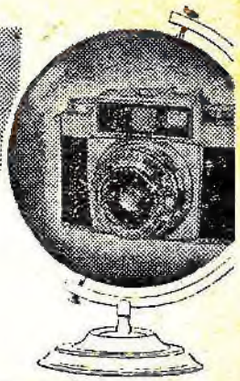

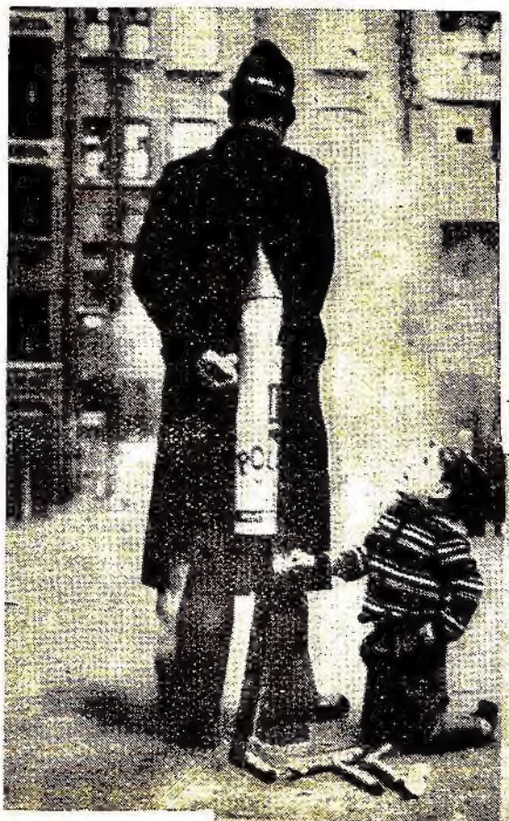

«DAVUT İLE GOLİATH» hikâyesini okumuş ya da filmini görmüşsünüzdür. Davut adında küçük bir çoban, savaş sırasında, düşmanın dev cüsseli komutanı Goliath'ı bir sapan taşıyla öldürür ve bu büyük başarısından sonra kral olur. İşte, resimde gördüğünüz afacan da böyle bir «Davut» olmaya özendi. Çünkü annesi onu öteden beri polisle korkuturdu. Polis onun gözünde Goliath'tan farksız bir devdi. Çocuk düşündü taşındı ve çağımızın korkunç silâhını seçti: Roket! Sessizce polise yaklaşıp roketi ceketine iliştirdi ve ateşledi: Fuiiiii... Polis amca uçmuştu. Bereket versin polis amca canlı değil, bir mankendi.

YÜRÜYEN SANDALYE

Amerika'da geliştirilen bu sandalye, özellikle sakat çocuklara büyük yarar sağlamaktadır. Sandalye, mekanik ayakları sayesinde her yerde yürümekte, rahatça merdiven çıkmaktadır. ↓

BİR AİLEYE BİR BİSİKLET — Ünlü İngiliz bisiklet fabrikası Raleigh bugüne kadar bilinen bisiklet biçimlerinden tamamen ayrı bir model hazırlamıştır. Bu modelin «sele» ve «gidon»u ufalıp büyümekte ve böylece bir bisiklet bütün bir aileye hizmet edebilmektedir. ↑

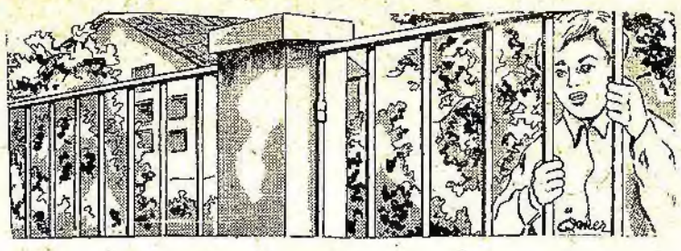

Maryo, çocukların oyunlarını demir kapıdan seyretmekle avunuyordu.

MARYO

Çocuk, güleç bir yüzle Maryo'nun yerden kalkmasına yardım etti ve onu eve götürdü

Yazan: **Güner Kuşdoğan**

Doğuştan sakat olan Maryo açık mavi renkli gözlerine, sarı saçlarına, düzgün dişlerine rağmen başı her adım atışta sallanıyor; dönük olan bilekleriyle kolları ve bacakları bu sakat görünüşü tamamlıyordu. Düştüğü zaman yardımsız kalkamıyordu.

Nedendir bilinmez. Çocukların zayıflardan bir hınç alma duyguları vardır. Bir deliyi kızdırmak veya taşlamak... Bize hiç zararı olmıyan, kendini korumaya gücü yetmeyen hayvanları hırpalamak...

İşte çocukların bu zayıflardan hınç alma duyguları yüzünden küçüklüğündenberi hiçbir yerde çok arzu ettiği halde kendi yaşıtlarıyla oynayamadı. Ne zaman aralarına karışmaya özendiyse çocukların alaylarına hedef oldu. Günlerce ağladı, üzüldü.

Maryonun ailesi bu duruma en az onun kadar üzülüyordu. Türlü tedavilerle onun bu sakatlığını gidermeye uğraşmışlardı.

Ne yazık ki bütün bu tedaviler Maryo ve ailesi için bir üzüntü kaynağından başka bir şey olmamıştı. Her defasında «Belki ileride» denmişti. Hepsi o kadar.

Bu söz tekrarlana tekrarlana Maryo 14 yaşına gelmişti. Okula gidemiyor, yazı yazamıyor, ama evde mürebbiyesinin anlattığı dersleri can kulağiyle dinliyordu. Yıllar geçtikçe kendisinin diğer çocuklardan farkını daha iyi anlıyor, daha fazla üzülüyordu.

Kendi dilini, öğretilen diğer dilleri çok iyi anlıyor, ama dilinin basıklığı yüzünden kelimeleri çiğneyerek konuşuyordu.

Oturdukları evin arkasındaki bahçenin demir kapısı çıkmaz sokağa açılıyordu. Taşıtların seyrek girdikleri bu sokak, bütün semt çocukları için her türlü oyun yeriydi.

Kendini bu sokağın etkisinden alamıyan Maryo, hiç değilse çocukların oyunlarını demir kapıdan seyretmekle avunmaya çalışıyordu.

Çocukların sokakta bulunmadıkları saatlerde duvar boyunca yürüyordu.

Bugün de öyle günlerden biriydi. Biraz ileride birkaç ufak çocuk oyun oynamaktaydı. Havanın güzelliği ve çocukların oyunlarıyla büyülenen Maryo yavaş yavaş yeni gelenlerin oyuna katılmalarıyla artan çocuk sayısının tehlikesini farkedemedi.

Bir aralık çocuklardan biri onu göstererek gülmeye, hemen ardından da taklidini yapıp arkadaşlarını güldürmeye başlayınca Maryo başına gelecekleri anladı. Ama geç kalmıştı. Demir kapıdan epey uzaktaydı. Bütün gücüyle yürümeye ve sarsılan sakat vücuduyla düşmemeye çalışıyordu.

Çocuklar oyunlarını bırakıp ona doğru gelirken sakin zamanlarda zor yürüyebilen Maryo ayağının bir taşa takılmasıyla sırtüstü düştü. Taşlaşmış bir duyuş havası içinde ne ağlıyabiliyor, ne de onlardan yardım istiyebiliyordu. Etrafını çeviren çocukların yüzlerine ayrı ayrı bakıyorsa da hiçbir şey düşünemiyordu. Dillerini bilmediği bu çocukların kendisine yardım etmiyeceklerini anlıyordu.

Çocuklar Maryo'nun etrafını çevirerek alaya başladılar.

Habire: «Hadi ne duruyorsun, kalsana!.. Şuna bakın, sanki babasının döşeğinde yatıyor.» diye alay eden çocukların arasından, bir ara Maryo yaşında bir çocuk belirdi. Arkadaşlarını dağıtan bu çocuk, güleç bir yüzle onun yerden kalkmasına ve eve kadar gitmesine yardım etti.

Bu olay Maryo'ya çok dokunmuştu. Annesi onu kapıda karşıladı. Çocuk tek kelime bile söylemeden içeri girdi, doğru üst kattaki odasına çıktı. Zavallı anne ne yapacağını bilemiyor, herşeye rağmen oğluna bir şeyler söylemek, onu teselli etmek gerektiğine inanıyordu. Bir süre durup düşündükten sonra dayanamadı, yukarı çıktı.

Maryo yatağına yüzükoyun uzanmış, öylece yatıyordu. Kapının açıldığını duyunca elleriyle yatağa sıkı sıkı sarıldı. Belli ki gözyaşlarını göstermek istemiyordu. Anne, titreyen elleriyle yavrusunun saçlarını bir süre okşadı.

Maryo birden başını kaldırarak:

— «Anneciğim, ne olur bana Türkçe öğret,» dedi. «Buna daha fazla dayanamıyacağım !... Doktorların elinden bir şey gelmiyor. Tanrıya da beni iyileştirmesi için o kadar çok yalvardım, olmadı. Bir de Türkçe yalvarayım, belki duam kabul edilir... Bana Türkçe öğret anne!...»

GARİP BİR HESAP

Telgraf çekilirken, lüzumsuz kelimeleri kullanıp boşu boşuna fazla para vermemek gözetilir. Geçenlerde Amerika Birleşik Devletlerinin posta idaresinin açıkladığına göre Amerikalılar nezaketlerini telgraf çekerken elden bırakmamaktadırlar. Böylece bir yılda posta idaresi kasalarına, «Lütfen» kelimesi yüzünden yılda bir milyon dolara yakın para girmektedir.

YERİNDE BİR SEBEP

İsviçre'nin Lugano şehrinden bir köylü, bir kulağının ağır işittiğini, bir gözünün de hiç görmediğini öne sürerek yıllık televizyon vergisinin ancak yarısını ödeyeceğini söylemişti. Durum mahkemede görüşülünce yargıçlar, uzun süren düşünüp taşınmalardan sonra adamcağıza hak verdiler, ve sadece bir defa olmak üzere yıllık vergisinin yarısını ödemesine karar verdiler.

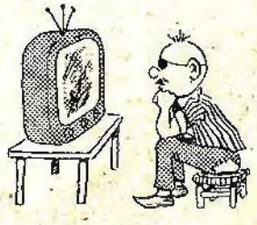

Bir çocuk için yumuşak başlı minik bir sıpadan daha cana yakın arkadaş var mı?

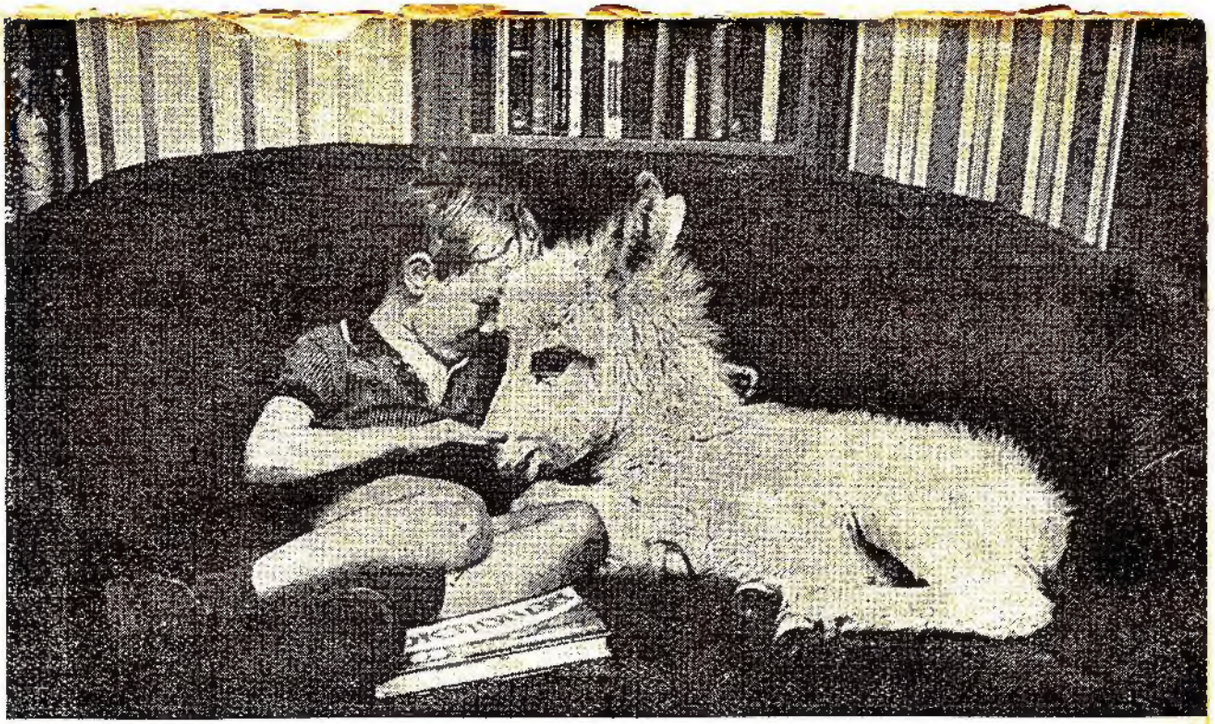

— «Sen hiç büyüme! Hep böyle minik kal, olmaz mı!..»

Minik sıpalara gün doğdu!...

İşte size hem sevimli, hem sabırlı bir arkadaş... Bu uzun kulaklı dostumuzu içinizde tanımayan yoktur herhalde. Resmini görür görmez, «Aaaa!... Minik eşeğe bak!...» diye haykırmışsınızdır.

Artık şehirlerde göremediğimiz bu hayvanlar, Anadolu'da, uzun köy yollarında, köylülerin en yakın dostudur. Ama gene de zavallıcıklar sık sık azarlanmaktan, hattâ sopa yemekten kurtulamazlar. Azıcık inatçıdırlar da!... Bununla birlikte insanlar eşeği çok severler. Hele çocuklar ona binmeye bayılırlar. Minicik topuklarını hayvanın böğrüne indirip canını acıtırlar. Fakat az sonra sırtını okşayıp özür diledikleri zaman iş değişir. Eşek, olanları unutuverir...

— «Benim yerimde olmak isterdiniz, değil mi?..»

Çağımızda modern taşıtların gelişmesi eşeğin değerini çok azaltmıştı. Ama, son zamanlarda durum birden tersine döndü. Avrupa'nın birçok ülkelerinde, özellikle İngiltere'de, «sıpa» dediğimiz minik eşekler, tıpkı süs köpekleri gibi moda oldu. Büyük küçük herkeste bir sıpa merakı aldı yürüdü.

Bu işte en kârlı çıkan anneler galiba... Sıpalar sayesinde komşuya, dadıya hiç ihtiyaçları kalmadı. Öyle ya. Bir çocuk için, yumuşak başlı minik bir sıpadan daha cana yakın arkadaş düşünülebilir mi?...

Evlerine minik bir sıpa alan ailelerin gönül rahatlığına kavuşmalarının bir başka sebebi de okula giden çocuklarının oyuna dalıp evlerine geç kalmamaları oluyor. Gerçekten de küçük öğrenciler okuldan çıkar çıkmaz evlerine koşup minik sıpalarıyla oynuyorlar.

İngiltere'nin bellibaşlı çiftliklerinde, sıpalar, en yetkili hayvancılık uzmanları tarafından özenle yetiştiriliyor...

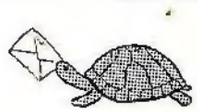

YAVAŞLIK REKORU KIRAN MEKTUP

Yolda kaybolup, yıllar sonra sahibinin eline varan pek çok mektup vardır. Ama burada anlatacağımız mektup birçok bakımdan gerçekten ilgi çekicidir. 2 haziran 1916 yılında Fransa'nın Cichy hastanesinden atılan mektup, Paris'teki sahibine tam otuz yıl sonra, 27 Temmuz 1946 yılında varmıştı. İşin garip tarafı, ameliyathaneden çıkan hastanın yakınları Paris'teki tanıdıklarına hastalarının iyi olduğunu müjdeledikleri bu mektup Paris'e vardığı zaman aynı hasta, otuz yıl sonra aynı hastalıktan bir daha ameliyat olmuş, ameliyatı da ilk mektubunda belirtildiği gibi gerçekten iyi geçmişti!

PROFESÖR NİTRO-ZUM KAUÇUK YILDIZINDA

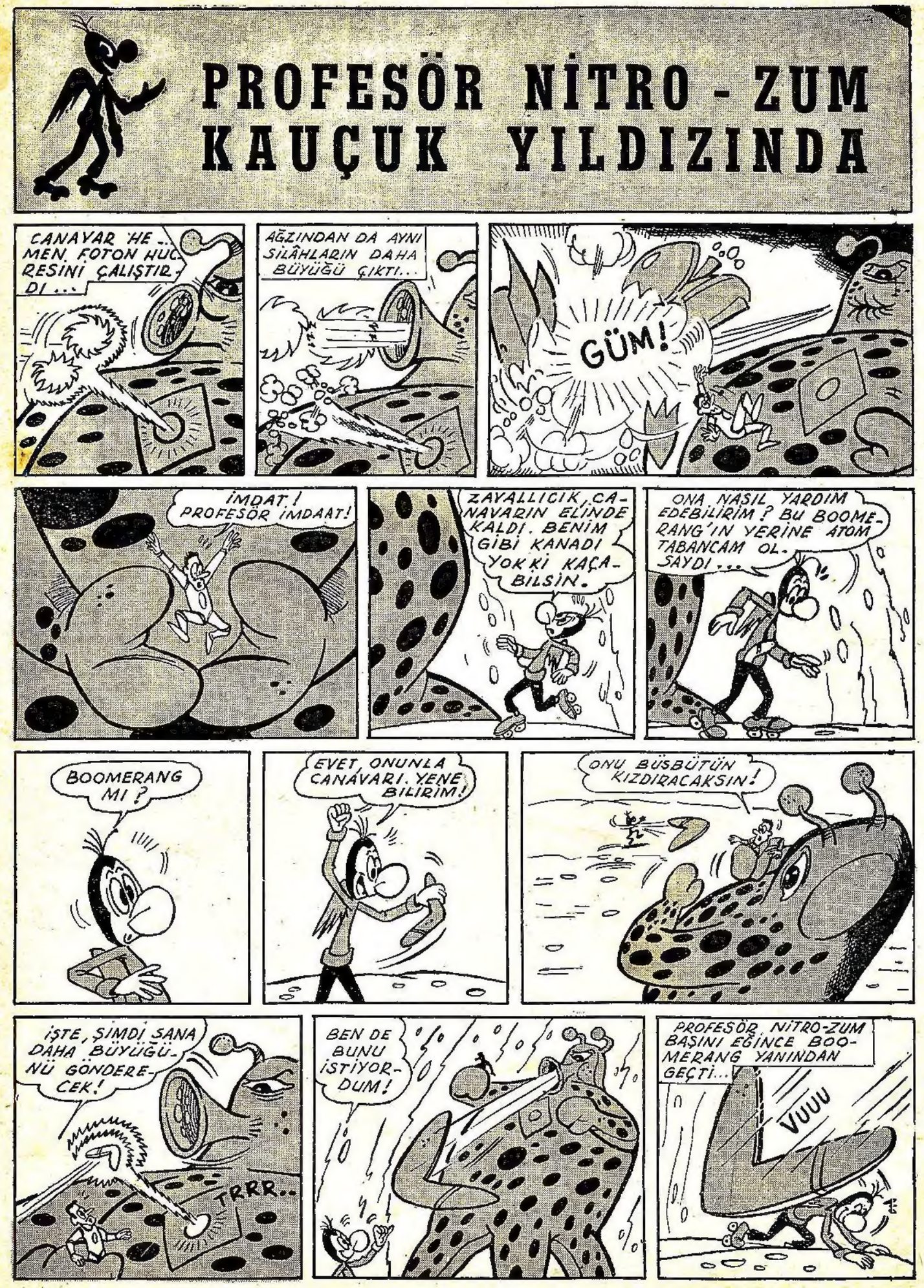

..VE YERE DEYİNCE BÜTÜN BOOMERANG LAR GİBİ GERİ TEPTİ...
OH!
BU KERE FOTON HÜCRESİ BOOMERANG'I DURDURAMADI.
CANAVARIN KENDİ SİLÂHI OLDUĞU İÇİN FOTON HÜCRESİ ETKİLEYEMEDİ...
TRRR..
GÜM!
YAŞASIN CANAVAR ÖLDÜ!
ÖÖÖF! KURTULDUK! BECEREBİLECEĞİMİ UMMUYORDUM!
YAŞA! NİTRO-ZUM! VAROL! BAŞARDIN!..
NE OLUR NE OLMAZ! ADAMLARINIZ HEMEN ONU KAUÇUK KAZANINA ATSINLAR...
HAKLISIN PROFESÖR.
ŞİMDİ ARTIK CANAVAR KALMADIĞINA GÖRE DÜNYAMA DÖNMEM İÇİN UÇAĞIMI HAZIRLATIN.
UÇAK MI, DÜNYADAN GÖNDERMELERİNİ BEKLEMEK ZORUNDAYIZ!
SİZİ BEKLEYEMEM! YILDIZINIZ KAUÇUKTAN OLDUĞUNA GÖRE...
BEN DÜNYAMA DÖNMENİN YOLUNU BULURUM.
NASIL?
ÇOK KOLAY!
?
BİR SIÇRAMADA FÜZE GİBİ DÜNYAMA ULAŞIRIM!..
BONG!
SON

Şöhret tacını genç yaşta giyen taşralı müzisyen, birdenbire çağının en çok alkışlanan bestecisi oluvermişti !...

*

Rossini müziğe düşkün olduğu kadar boğazına da çok düşkündü.

*

ROSSINI

Gioacchino 29 Şubat 1792' de, Adriyatik kıyısındaki küçük liman şehri Pesaro'da doğmuştur. Evet, dört yılda bir gelen 29 Şubat günü! Müziksever Rossini ailesi, bunu olağanüstü bir geleceğin uğurlu belirtisi saymıştı.

Rossini'nin babası trompet çalar, annesi de müzikli sahne eserlerinde rol alır, şarkı söylerdi. Çocuğun çok küçük yaşlarında kulağını okşayan bu tatlı sesler, ünlü kompozitörün ilk operalarındaki sevimli melodileri filizlendiren tohumlar olmuştur. İlk operası «La Cambiale di Matrimonio» Viyana'da, San Moisè tiyatrosunda oynandığı zaman Rossini henüz on sekiz yaşında bir delikanlıydı.

Şöhret tacını genç yaşta giyen taşralı müzisyen, birdenbire çağının en çok alkışlanan bestecisi oluvermişti. Ama kendisini hiçbir zaman başkalarından üstün görmemiştir. Sanatçılar içinde herkese aynı alçak gönüllülükle davranmış bir insan varsa o da Rossini'dir. Bu güleryüzlü, sevimli adam, iyilik yapmaktan çok hoşlandığı halde gösterişi hiç sevmezdi.

O'nu alıp götüren başlıca tutku, müzikti. Ama bir şeye daha düşkündü Rossini, üstelik müzik kadar düşkündü: Boğazına! İyi müzik, iyi yemek; bestecinin bütün hayat çizgisi bu iki nokta arasında gidip gelmiştir. Rossini'nin bir gün sarfettiği şu cümle, bu gerçeği, şaka yollu da olsa pek güzel yansıtıyor:

— «Ömrüm boyunca iki defa ağladım. Birincisi, Mozart'ın Cenaze Marşı'nı duyunca. İkincisi de, Cenevre'de bir otel müstahdeminin, nefis mantarla doldurulmuş, besili bir hindiyi göle fırlattığını gördüğüm zaman!...»

Gerçekte ise halk onu bir tek defa ağlarken görmüştür: 1827 yılında, Paris'te «Mosè in Egitto» (Musa Mısırda) operasının temsili sona ermişti. Seyirciler Rossini'yi coşkunca alkışlıyor, sahneye kadar çıkarak onu kucaklıyorlardı. Büyük besteci eğilerek halkı selâmlarken gözyaşlarını tutamamıştı. Yanında bulunan opera sanatkârları büyük bestecinin dudaklarından mırıltı halinde şu kelimelerin döküldüğünü duymuşlardı.

— «Ah, ne olurdu sen de burada olsaydın!...»

Yokluğundan bahsettiği bu insan, onun annesiydi. Kadıncağız oğlunun bütün konserlerinde hazır bulunmuştu. Bu konserlerin bir ikisinde seyirciler, Rossini'nin müziğindeki yeniliği kavrayamamış, onu alkışlayacak yerde yuhalayıp ıslıklamışlardı. Rossini bu gibi durumlarda istifini bile bozmazdı, çünkü eserini anlıyacağından emin olduğu hiç değilse bir kişi vardı: Annesi.

Ancak 1815'te yazdığı «Tancredi», «l'Italiana in Algeri». (Cezayir'de Bir İtalyan Kızı) ve özellikle 1816'da yazdığı «Il Barbiere di Siviglia» (Sevil Berberi) operalarından sonra ölümsüz besteciyi yuhalayan ve ıslıklayan çıkmamıştır. Bundan böyle bütün Milano, Roma, Paris, Viyana ve Londra halkı, Rossini'nin operalarında, İtalyanlar'a vergi zarif ve heyecan dolu bir yaşama sevincini tatmışlardır.

Gioacchino Rossini, «Sevil Berberi» adlı şaheserini bir yıldırım hızıyla tam oniki günde bestelemiştir. Eserin ilk temsilinden bir hafta sonra bütün Roma halkı kendisini bu coşkun, ateşli ve hayat kokan müziğin çekiciliğine bırakmış, şehrin sokaklarından hiç kimse bu eşsiz melodileri mırıldanmadan geçemez olmuştu.

1822 Mart'ında kompozitör, İsabelle Colbran adlı güzel bir şarkıcıyla evlenmiştir. «Riccardo e Zoraide» (Rişar ve Zoraid) operasının temsilinden sonra bir akşam, karı-koca, evlerinde bir ziyafet veriyorlardı. Yemek sırasında balkonun altına biriken halk, yeni evlileri çılgınca alkışlıyordu.

Rossini bu sıcak sevgi gösterisini karşılıksız bırakmak istememiş, kalkarak piyanoyu balkona çekmişti. Boynunda, yemekseverliğinin sembolü peçetesi olduğu halde halkı selâmlayan Rossini saatlerce sürecek olan eşsiz bir müzik ziyafeti vermeye başladı.

Karısı da Rossini'ye sesiyle eşlik etmekteydi. «Emprovize» olarak, yani hazırlıksız, yalnız ilham gücüyle verilen bu büyük konser sona erdiği zaman, «Bis... Bis... (Bir daha... Bir daha...)» sesleri göğü çınlatmıştı.

1823'te Rossini, ününü biraz daha perçinleyen «Semiramide» (Semiramis) operasını yazdıktan sonra Paris'e giderek orada İtalyan Tiyatrosu'nun direktörü olmuştur. Paris'teyken 1829'da bestelediği «Guillaume Tell», kompozitörün son büyük operasıdır.

İtalyanlar'ın yurt ve özgürlük sevgisini yüce bir anlatım gücüyle dile getiren bu şaheseri de verdikten sonra Rossini'nin bestecilik hayatında uzun bir susuş başlamıştır.

Bu niçin böyle olmuştur? Müzik tarihçileri ve eleştirmecileri, nedenini uzun süre araştırdılar: Kimi bestecinin sağlık durumunu öne sürdü, kimi dinî duyguların baskısı altında kaldığından söz etti, kimi ilhamının tükendiğini iddia etti. Hepsi olabilir.

Rossini'ye gelince o, bu konuda şu sözleri söylemekle yetinmiştir:

— «Bundan sonra elde edeceğim başarı şöhretime bir şey eklemez, bir başarısızlık ise onu zedeleyebilir. Ayrıca o kadar çok çalıştım ki biraz soluk almak hakkımdır sanırım.»

1813 yılının soğuk bir kış günü... Dışarıda kar yağıyor... İriyarı, tombul bir adam yatağına girmiş, elinde kâğıt kalem habire bir şeyler çiziştirmektedir. Bu yazdıkları bir «düo»nun notalarıdır. Birden, adamın elindeki kâğıt kayarak yere düşer. Beriki almak için eğilir. Ama bir türlü erişemez. «Adam sende!...» gibilerden omuz silker. Yere düşeni sıcacık yatağından çıkarak almaktansa yeni baştan yazmak daha kolayına gelir. Eline bir başka kâğıt alır ve başlar çiziştirmeye. Az sonra düo bitmiştir; hem de en güzel biçimiyle...

Bu üşengeç müzisyen, dâhi besteci Gioacchino Rossini'den başkası değildir.

Pulcunun Köşesi

Doğan Kardeş

BOSTWANA'NIN EĞEMENLİK PULLARI

Önceleri bir İngiliz sömürgesi olan ve Bachuenaland ismiyle tanınan Afrika ülkesi geçtiğimiz 30 eylülde bağımsızlığını kazanmıştı. Bağımsız bir Cumhuriyet durumuna gelen Bostwana bağımsızlığına kavuşmasının bir hatırası olarak 4 puldan meydana gelen bir seri yayınlamıştır.

Kıymetleri 2,5, 5, 15 ve 35 sent olan bu pullar çeşitli renklerde basılmıştır. Serinin ikibuçuk sentlik olan pulu Millî Meclis binasını, beş sentliği Lobatsi'deki büyük salhaneyi, onbeş sentliği Botswana Hava Yolları'nın bir Dakota uçağını, otuzbeş sentlik olanı da ülkenin başkenti Gaberones'teki Devlet Başkanlığı konağını göstermektedir.

*

Her sabah, bir annenin ittiği dört tekerlekli araba okulun kapısına yanaşırdı.

*

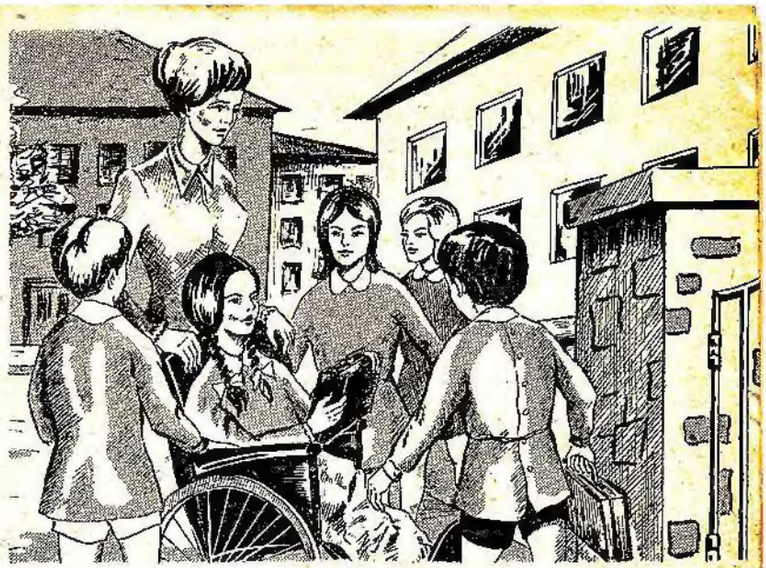

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Talihsiz Asuman

Yazan : **Mehmet Alp**

Fatih'te bir ilkokulun kapısına her sabah, bir annenin ittiği dört tekerlekli bir araba yanaşır. Bir sakat arası... Çevresini birden çocuklar sarıverirler :

— «Asuman geldi!... Asuman geldi!...» diye haykırışırlar, el çırparlar, zıplarlar...

Annenin boynu büküktür, bakışları üzgündür. Çünkü yavrusu, şu çevresinde zıplayan, el çırpan, haykırışan çocuklardan değildir artık. Onlar gibi oynayamaz. Arkadaşlarını sınıfının penceresinden seyreder, o kadar. Bacakları diz kapaklarından kesilmiştir çünkü.

Yavrucak kendi durumuna mı üzülsün, annesinin acısına mı, bilemez. Ne mi geldi başına talihsiz Asuman'ın?

İki yıl kadar önce yağmurlu bir gündü. Okul yeni paydos olmuştu.

Asuman'la arkadaşları da güle oynaya evlerine dönüyorlardı. Okulun önündeki caddenin karşı tarafına geçerlerken uzaklardan bir otomobilin son hızla üzerlerine yaklaştığını gördüler. Hepsi de çığlıklar atarak çil yavrusu gibi dağıldı.

Asuman iki gün sonra hastanede gözlerini açınca başucunda anneciğini gördü. Kadıncağız hıçkırıklar arasında gülümsemeye çalışıyordu.

Genç kız kendini yoklayacak oldu; hayret! Ne kadar hafifti. Biraz kıpırdadı, ayağa kalkmak geldi içinden... Aaaa!... Ayakları... Ayakları neredeydi?... Herşeyi anladı. Evet, doktorlar kendisini ölümden kurtarmak için ayaklarını tâ diz kapaklarından kesmişlerdi!

İçinde sonsuz bir eziklik duydu.. Yatağına büzülerek başını duvar tarafına çevirdi. Yanakları göz yaşlarından ışıl ışıldı. Herşeye rağmen yaşamak gerekiyordu...

Kazayı yapan şoförün durumu da içler acısıydı. Mahkeme onu yüzde yüz kusurlu bularak, iki yıl, üç ay hapis cezasına çarptırmıştı. Evine bakacak kimsesi olmadığından, hanımıyla çocukları ortada kalmışlardı. Daha acısı, çilesinin dolmasını bekleyen adamcağız, korkunç sinir krizleri geçiriyor: «Küçük Asuman'ı da, ailesini de, kendi yuvamı da mahvettim!» diyerek, kendini yerden yere vuruyordu...

PİŞMAN OLDULAR, AMA...

Birleşik Amerika'nın Virginia eyaletinin Roanoke hapishanesinde, yeni yetişen polis köpeklerinin imtahan edilmeleri için mahkûmlardan ikisi kasten serbest bırakılmış, hemen arkasından da köpekler salıverilmişti. Aradan bir yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen köpekler hırsızların izini ele geçirememişlerdir! İşin garibi köpeklerden birkaçı da o günden beri ortalarda gözükmemişlerdir. Başlangıçta böyle parlak bir buluşla öğünen hapishane müdürü, şimdi ne cevap vereceğini bilememektedir.

AKIL BAŞKA ŞEYDİR

Almanya'nın Buchelberg köylüleri tarlalarına musallat olan yaban domuzlarından şikâyet ediyorlardı. Tarlasına yaban domuzu girmeyen hemen hiç kimse kalmamış gibiydi. Hans Gruber adında 11 yaşında küçük bir çocuk uzun zaman düşünüp taşındıktan sonra yaban domuzlarının ayaklarını köyden kesmeyi başardı. Nasıl mı? Köyün etrafındaki ağaçlara birer hoparlör taktı, odasındaki mikrofonun önüne de üzerinde köpek havlamaları bulunan bir teyp yerleştirdi.

UÇAN ADAM

BİR SABAH BÜTÜN DÜNYA TELEVİZYONLARI HEP BİRDEN KORKUNÇ BİR HABERİ YAYINLAMAĞA BAŞLADILAR.
UÇAN ADAM KENDİSİNİ DÜNYA KRALI İLAN EDİYORDU...
O SABAH GEZEGEN GAZETESİNDE...
ÇOCUKLAR ODAMA GELİN BAKIN UÇAN ADAM NELER YAPIYOR...
NE YAZIK Kİ BİR ZAMANLAR ONUN EN YAKIN DOSTLARIYDIK. ŞİMDİ NEFRET EDECEĞİZ...
DEMİN TELEVİZYONDA SÖYLEDİKLERİNİ DUYSAYDINIZ, AKLINIZI OYNATIRDINIZ. BAKIN..TEKRAR KONUŞUYOR...
BEN UÇAN ADAM. BUNDAN BÖYLE HEPİNİZİN KRALIYIM. BANA KARŞI GELMEYE YELTENENLERİ ÖLÜMLE CEZALANDIRACAĞIM. ŞU ANDAN İTİBAREN HAVA SEFERLERİ VE SARAYIMIN CİVARINA YAKLAŞMAK YASAK...
SON 72 SAAT İÇİNDE DENİZLERİ DONDURARAK, ŞEHİRLERİ YERLE BİR EDEREK SİZE ÜSTÜN GÜCÜMÜ İSPAT ETTİM. BANA KARŞI PARMAĞINI OYNATAN DERHAL YOK EDİLECEKTİR...
ALLAH CEZANI VERSİN.
DEMEK BÜTÜN DÜNYA ŞİMDİ BİR DELİNİN ELİNDE... HİÇBİR ŞEY YAPILAMAZ Kİ...
YAPILAMAZ DEMEYİN. ACABA UÇAN ADAMA KARŞI MEKANİK GÜÇLÜ, MAKİNA ADAM YAPAMAZ MIYIZ?..
BU İŞİ GİZLİ KONUŞMAK İÇİN BU GÜN BENİM YATIMA GELSENİZ...
GÜZEL... KİMSEYE BELLİ ETMEDEN BİZER İLİŞER GAZETEDEN ÇIKAR, ÖĞLEYE YATTA OLURUZ. EL BİRLİĞİYLE BUNA BİR ÇARE BULMAMIZ GEREK.
© 1964 National Periodical Publications, Inc. A Bell-McClure Syndicate Feature
BAKIN... BAKIN... UÇAN ADAM'IN EN YAKIN ARKADAŞLARINDAN İKİSİ. BEĞENDİNİZ Mİ DOSTUNUZUN YEDİĞİ HALTLARI?.
HALKIN, UÇAN ADAM'DAN BU DERECE NEFRET EDECEĞİ AKLINA GELİR MİYDİ KLARK?
UÇAN ADAM'IN YAPTIKLARINI BEN DE NEFRETLE KARŞILADIM AMA HERHALDE BİR NEDENİ OLACAK BUNUN.
NEDENİ, MEDENİ YOK... UÇAN ADAM ZATEN DELİNİN, AHLAKSIZIN BİRİDİR. DÜN CİBİLLİYETSİZLİĞİNİ GÖSTERDİ NİHAYET...
ZAVALLI CİMİ, UÇAN ADAM'I SAVUNMAYA ÇALIŞIYOR. BEN ONUN BU İNANILMAZ DAVRANIŞININ NEDENİNİ BİLİYORUM..
KLARK KENT'İN BİLDİĞİ ŞEY ACABA NEYDİ?
10-3

DÜNYA KRALI

SİZ UTANMADAN HALÂ UÇAN ADAMI SAVUNUYORSUNUZ... O DÜNYA KRALI OLUNCA SİZ KİMBİLİR NE OLACAKSINIZ?
DÖVELİM ŞUNLARI..
147
147
KAVGAYI BIRAKIN... HAYDİ GİDİN BURADAN...
YÜRÜ CİMİ. BU ADAMLAR KIZGINLIKTAN ÇILGINA DÖNMÜŞ... NE SÖYLESEK İNANMAZLAR...

BU İŞİN SIRRINI BİLEN BİR TEK BENİM. ONU DA KİMSEYE SÖYLEYEMEM.... BAKALIM BU FELÂKETİN ÖNÜNE NASIL GEÇECEĞİM..
BU HİKÂYE ÜÇ GÜN EVVEL BAŞLADI. O GÜN GİZLİ EVİM OLAN "YALNIZLIK KALESİ" NDEYDİM. TEHLİKE BİLDİRME ÂLETİM KORKUNÇ BİR TEHLİKENİN DÜNYA'YA YAKLAŞTIĞINI BİLDİRDİ...
GARİP ŞEY... GÖKYÜZÜ TELEVİZYONUNDA KIRMIZI KRİPTON'DAN BAŞKA BİR ŞEY GÖRÜNMÜYOR.
BİP! BİP!
BU TEHLİKEYİ GİDİP ARAŞTIRAMAZDIM. ÇÜNKÜ YOLUMU KAPLAYAN KIRMIZI KRİPTON, BENİM İNSANÜSTÜ GÜCÜME ZARAR VEREN BİR KUVVETTİ...

O SIRADA AKLIMA BİR ŞEY GELDİ
ŞU KIRMIZI KRİPTON'UN PANZEHİRİYLE BİR ZAMANLAR BİR DENEY YAPMIŞTIM. BU İLAÇ BENİ İKİ İNSANA AYIRMIŞTI. BİRİ UÇAN ADAM, ÖBÜRÜ KLARK KENT.
EĞER DÜŞÜNCEM DOĞRU ÇIKARSA, MEYDANA ÇIKACAK UÇAN ADAM O KADAR GÜÇLÜ OLUR Kİ ONA KIRMIZI KRİPTON DA BİR ŞEY YAPAMAZ. RAHATÇA GÖKYÜZÜNE ÇIKIP TEHLİKEYİ ÖNLER
HAYRET!. KIRMIZI KRİPTON'UN PANZEHİRİ BU SEFER KORKUNÇ BİR ŞEY YAPTI... BENDEN BİRKAÇ TANE UÇAN ADAM ÇIKTI...

GEÇEN SEFER BU İLACIN ETKİSİ 72 SAAT SÜRMÜŞTÜ SONRA VÜCUTLARIMIZ TEKRAR BİRLEŞMİŞTİ...
KORKUNÇ BİR KUVVETİN VAR. BÜTÜN ÜSTÜN KUVVETLER SANA GEÇMİŞ...
BU ROBOTLARIN HEPSİNİ PARÇALAYACAĞIM. BENDEN BAŞKA UÇAN ADAM KALMIYACAK
GALİBA İLACIN DOZUNU FAZLA KAÇIRDIM. ANORMAL BİR UÇAN ADAM MEYDANA GELDİ.. ŞU TABANCAYA BİR UZANABİLSEM.
AY... ELİM!.
BİR DAHA BÖYLE NUMARALARA KALKARSAN ÖLDÜRÜRÜM SENİ... BU SEFERLİK AFFEDİYORUM. KARŞIMA ÇIKAYIM DEME SAKIN...
© 1964 National Periodical Publications, Inc. A Bell-McClure Syndicate Feature.
10-11
1303
DEVAMI VAR

ARSADAKİ DEMİR KAPI

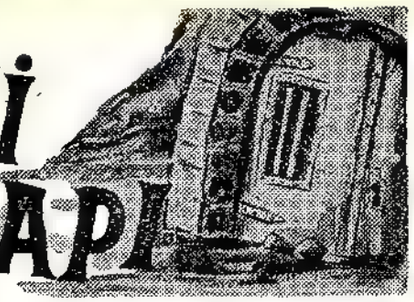

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

İçlerinde biri kız olan onüç - onüç yaşlarında dört öğrenci, her zaman oynadıkları bir arsada bulunan ve toprağa yarı yarıya gömülmüş bir demir kapıyı açmaya karar verirler. Arsadaki molozları kaldırdıktan sonra kapısını açtıkları mahzenin içini düzene koyup burayı kendilerine lokal yapmaya karar verirler. Aradan birkaç gün geçip de mahzeni iyice temizleyince mahzenin altında gizli bir yola açıldığını tahmin ettikleri mermer bir kapıyı meydana çıkarırlar.

Yazan: K. TUĞCU

4

Doğan, kazmanın sapını bekçi sopası gibi dikliğine elinde tutarak mermer taşın üzerine vurdu. Üç çocuk da derinden derine bir gümleme sesi duydular. Üçü birden:

— «Taşın altı boş», dediler.

Oğuz kazma ile taşların üzerine birer birer vurarak dolaştı. Her taraftan sağır sesler çıkıyordu. Yalnız mermer taşın altından gümbürtü geliyordu. Oğuz:

— «Hakkın var Doğan», dedi. «Bu taşın altında bir boşluk var.»

Çocukları bir düşüncedir aldı. Sustular, düşünmeye başladılar. Nihayet Kaya:

— «Ne bekliyoruz?» diye sordu. «Taşın altında belki bir kuyu vardır, belki de başka bir mahzen.»

Sevim:

— «Burada bir paşa konağı varmış,» dedi. «Bu mahzeni de kömürlük gibi kullanmışlar. Konak bu bizim lokalin üzerine, ama eski bir temel üzerine yapılmış. Arsada başka bir kuyu olduğuna göre burada bir kuyu daha bulunmasına lüzum yok. Şu lokalin duvarlarına bakınız. Yassı, geniş tuğlalarla yapılmış. Bu bize anlatıyor ki mahzen Bizans yapısıdır. Altında ne varsa o da Bizanstan kalma olacak.

Doğan elinde dört koşe bir temel çivisi almış, mermer taşın kenarlarındaki sıkışık toprağı kazıyordu. Kaya:

— «Haklısın Sevim,» dedi. «Ama bizim lokalin demir kapısı Bizanstan kalma değildir!»

Kız kapıya bakarak:

— «Ben kapıdan bahsetmedim,» dedi. «Duvarları söylüyorum. Paşa bu mahzeni kömürlük gibi kullanırken başka bir demir kapı taktırmıştır.»

— «Şimdi tamam. Yoksa böyle nemli bir yerde Fetihten bu yana demir kapı dayanmazdı.»

Oğuz:

— «Çocuklar,» dedi. «Burasını kömürlük gibi kullananlar bizden evvel mermer taşı görmüşlerdir.»

Doğan başını kaldırdı, çivi elinde Oğuz'un yüzüne baktı:

— «Kömürlük gibi kullananlar taşı görmemişlerdir», dedi.

— «Neden, karanlık olduğu için mi?»

— «Ben en az bir karış toprağı her taraftan kazıyıp dışarıya attım. Bu toprak iyice basılmış, kerpiç gibi olmuştu. Kömür tozları bu toprağın üzerindeydi. Belki altında malta olduğunu bile bilmiyorlardı...»

Kaya, Doğan'ın sözünü kesti:

— «Şimdi ben size bir şey söyliyeyim mi? Eğer mahzen Bizanslılardan beri kullanılmamış olsa bu döşeme mutlaka kırmızı tuğla döşeli olurdu. Bizans'tan kalma yapılarda malta taşı çok azdır. Ya gayet kıymetli çini döşerler yahut da kırmızı tuğla.»

Sevim:

— «Hevesimizi kaçırma,» dedi.

Kaya omuzunu silkti:

- «Ben aklımın erdiğini söylüyorum. Doğrusu bu. Kapıyı yenileyen kırmızı tuğlaları çıkartıp malta taşı da döşer, böyle mermer de koyar.»

Mermerin kenarını temizleyen Doğan:

— «Merak etmeyin,» dedi. «Kenarda bir sıra yassı tuğla da var. Benim anladığıma göre bu tuğlalar kırılmış, bozulmuş, sonradan yerlerine malta konmuş. Hem de maltaları dizen adam pek usta değilmiş. Çarpık çurpuk dizmiş.»

Doğan kazmayı eline aldı, mermer taşın temizlenmiş köşesine keskin ağzını tutturdu, yavaş yavaş kanırdı. Taş bir iki santim kalktı, sonra kazmanın ucundan kurtularak tekrar yuvasına oturdu, öyle bir gümbürdedi ki dördünün de renkleri uçtu. Birbirlerine bakıştılar. Doğan:

— «Mahallebi çocukları», diye arkadaşlariyle alay etti.

Kaya kızdı:

— «Sanki sen kızarmadın mı?»

— «Ben taşı kaldırmak için ıkındım da ondan kızardım.»

— «Haydi bakalım, tekrarla, dikkatli kaldır, ben küreğin ağzını taşın altına sokayım. Sonra kazmayı tazelersin.»

Doğan başarısız bir deneme daha yaptı. Mermer dört parmaktan daha kalındı, yerinden kıpırdamıyordu. O zaman bekçinin oğlu bir iki vuruşta maltanın kenarını koparttı, çukuru iyice temizleyip kazmanın ucunu soktu. Kaya da küreği taşın altına sürdü. Sevim kapıya çıkarak dışarıya baktı, tekrar döndü:

— «Kimse yok çocuklar,» dedi. «Biz işimize bakalım.»

Doğan kazmanın sapını taşın altına sürerek kaldıraç yaptı. Oğuz alta bir taş sürdü. Sonra üç erkek çocuk mermer taşı bir tarafının üzerine diktiler, damarları patlayacak kadar ıkınarak duvara dayadılar.

Doğan bileğiyle alnının terini sildikten sonra süpürgeyi eline aldı. Mermerin kalkmasiyle ortaya çıkan oyuğu temizlemeye başladı. Mermerin altındaki ince toprak parçası kalktı. Kenarlar iyice kazındı.

Konuşmaya lüzum yoktu. Hepsi kalın bir demir kapağı ve bu kapağın üzerindeki kalın halkayı görüyordu. Doğan temel çivisinin ucuyla kazıyıp halkayı yerinden oynattı. Kazmanın sivri ucunu halkaya dayayıp bir iki defa zorladı. Sonunda kapak kımıldadı. İki parmak kalınlığında olan bu demir döküm kapak mermer kadar ağırdı.

Sevim bir daha arsaya çıkarak baktı. Görünürde kimse yoktu. Lokale döndü. Kapak duvara dayanmıştı. Eni boyu altmış santim tutan simsiyah bir delik açılmıştı.

Dört çocuk birbirlerine baktılar. Dördü de sararmıştı.

(Devamı var)

*

Eni boyu 60 santim tutan simsiyah bir delik açılmıştı.

*

APOLLO PROJESİ

İlkçağlardan beri insanlar, üzerinde yaşadıkları dünyadan ayrılarak, uzayın sonsuzluklarına dalma ve bu arada Ay'a gitme isteğini duymuşlardır

İlkçağlardan beri insanlar, üzerinde yaşadıkları dünyadan ayrılarak, uzayın sonsuzluklarına dalmak ve bu arada Ay'a gitmek isteğini duymuşlardır. Özellikle son on yıl, bu konuda girişilmiş birçok başarılı deneylerle doludur.

Uzay çalışmalarının gerçekleştirilmesinde füzelerin ve suni peyklerin payı büyük olmuştur. İlk olarak 4 Ekim 1957 günü Sovyet Rusya'nın uzaya gönderdiği «Sputnik I» adlı suni peyk, dünya çevresindeki yörüngesine oturmuş, 1958 yılının başında da Amerika Birleşik Devletleri füzelerin taşıdığı suni peykleri uzaya fırlatmışlardır.

Böylece Amerika «Mercury Projesi» denilen bu denemeleri başarıyla tamamlamıştır. İşte Elan Shepard, John Gleen ve öbür astronotların uzay yolculukları bu proje içinde gerçekleşmiştir. Daha sonra Ay yolculuğunun ikinci kademesi sayılan ve «Gemini Projesi» adı verilen yeni bir çalışma programını uygulayan Amerika bu yolda da 12 deneme yapmıştır.

«APOLLO PROJESİ» NEDİR ?

«Apollo Projesi», Amerika Birleşik Devletleri «Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi»nin, Ay yolculuğunu gerçekleştirmek üzere giriştiği üçüncü ve en son çalışma programıdır. Amerika'lı uzay pilotlarını Ay'ın yüzüne indirdikten sonra yeniden yeryüzüne döndürecek olan bu proje üç bölümdür:

1. Bölüm: Üç astronot, dünyanın bir yörüngesinde, Apollo uzay aracıyla iki hafta sürecek bir deneme uçuşu yapacaklar.

2. Bölüm: Üç parçadan yapılmış olan Apollo uzay taşıtının Ayda Gezinti Kısmı, iki astronotla birlikte ayrılarak Ay'a yaklaşacak ve konacak.

3. Bölüm: Ay'ın yüzüne inen astronotlar, incelemelerini yaptıktan sonra sağ salim yeryüzüne dönecekler.

APOLLO UZAY TAŞITI ÜÇ KISIMDIR

Üç uzay pilotunu taşıyacak olan Apollo uzay taşıtı üç parçadan yapılmıştır:

a) Komuta kısmı: Bir uçak mürettebatının oturduğu bölmeye benzeyen bu kısım, astronotların dilledikleri gibi çalışabilecekleri, yiyebilecekleri ve dinlenebilecekleri biçimde düzenlenmiştir. Gözetleme ve kontrol araçları da bu bölümdedir. Apollo uzay taşıtının yalnızca bu kısmı yeryüzüne dönecektir.

b) Hizmet kısmı: Uzay pilotlarının taşıta gerekli manevraları yaptırabilmelerini sağlayacak yakıt ve roketler bu kısımda bulunacaktır

c) Ay'da Gezinti Kısmı: Bu parça, astronotlardan ikisini Ay'ın bir yörüngesinden Ay'ın yüzüne indirecek ve incelemeler bittikten sonra tekrar «komuta kısmı» ile buluşturacak biçimde düzenlenmiştir. Gezinti kısmı yaklaşık olarak 12 ton ağırlığında, 4,5 m. yüksekliğinde ve 3 m. çapındadır. Araç Ay'ın yüzüne inmeden önce, bir örümceğinkini andıran beş adet ayak açılarak, yavaşça Ay'ın yüzüne konmayı sağlayacaktır.

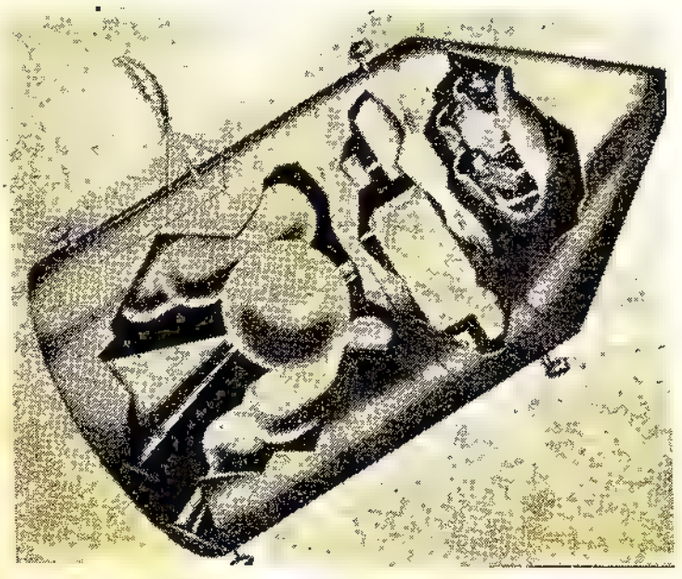

Apollo uzay aracında astronotların oturuş şekli ve bellibaşlı aygıtlar

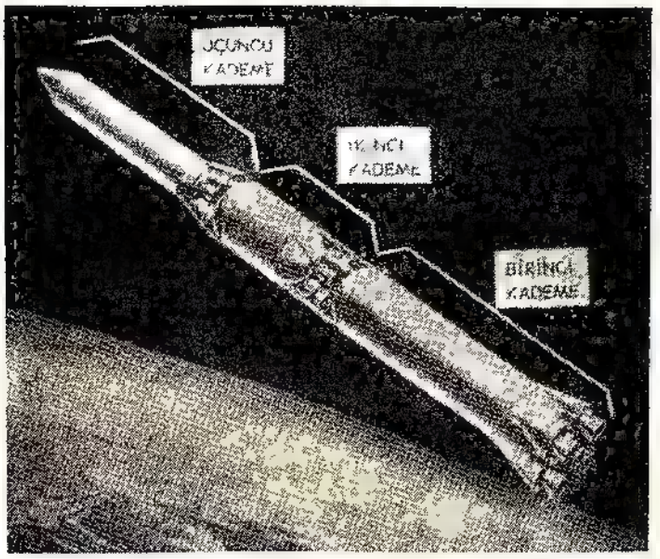

Apollo uzay aracının Ay'daki hizmetlerini yerine getirmek üzere fırlatılacak Satürn V roketi ve kademeleri.

APOLLO YOLCULUĞA HAZIRLANIYOR

İçinde yaşadığımız şu günlerde, Amerika Birleşik Devletleri'nin ünlü uzay istasyonu Cape Kennedy'nin uzay odasında bulunan gümüş renkli Apollo I taşıtı, ilk üç kişilik yolculuğunu yapmak üzere beklemektedir.

Amerika «Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi» uçuşun yapılacağı günü kesinlikle bildirmemiştir. Bununla birlikte, Apollo'nun Aralık ayının ilk haftasında uzaya fırlatılacağı sanılmaktadır.

Şu günlerde taşıtın uzaydaki şartlara dayanıp dayanamıyacağını anlamak üzere denemeler yapılmaktadır.

Denemeler bitince, Apollo I, Cape Kennedy yakınlarındaki bir rampada onu uzaya fırlatacak olan «Satürn V» roketine takılacaktır.

İki hafta boyunca Ay'ın bir yörüngesinde kalacak olan Apollo I taşıtına, 1969 yılında gerçekleştirilmesi düşünülen Ay yüzündeki incelemenin en büyük müjdecisi gözüyle bakılmaktadır.

UĞURSUZ ELMAS
AHH!
GÖRÜNTÜMİYDİ, YOKSA DEMİN YANIMDA KURT KARDEŞ Mİ VARDI?
AMAN ALLAHIM GÖRÜNTÜ DEĞİLMİŞ!
İMDAT! YETİŞİN!. POLİS!.
GELDİK İŞTE!
NASIL DA YIKILMIŞ!
ELMAS NERDE?
ORADA! KURT KARDEŞİN YANINDA! BENİ KURTARIN BAY KOMSER!
İŞTE, UĞURSUZ ELMASIN TA KENDİSİ BU...
AMAN, NE ZEKÂ... NE ZEKÂ...
BU ELMASI BULMAMIZA YARDIM ETTİĞİN İÇİN SANA BİR ARMAĞAN VERİLMESİNİ İSTEYECEĞİM...
EVİMİ TAMİR ETTİRSİNLER YETER...
BU SIRADA ORADAN BİR HELİKOPTER GEÇMEKTEYDİ...
ARKA TEKERLEK DÜŞÜYOR.
KİMSENİN KAFASINA DÜŞMESE DE...
VVVBUUUU!
ŞİMDİ BİR PROBLEM VAR. ELMASI MÜZEYE KİM GÖTÜRECEK?
BU İŞTE BEN YOKUM...

SİZLERDEN KİM?

BEN YOKUM. ZORLARSANIZ İSTİFA EDERİM.

KARIMLA ÜÇ ÇOCUĞUMA ACIYIN...

YA SEN KURT KARDEŞ

HAYIIIR!..

ATEŞ ÜLKESİ 10.000 km.

YURDUMU TERK EDERİM DE GENE GİTMEM

NEDEN BU ÖDEVİ ALLAHVERDİ'YE VERMİYORSUNUZ? DÜNYADA BÖYLE UĞURSUZLUKLARA ÖNEM VERMEYEN TEK KİŞİDİR...

GÜZEL BİR FİKİR.

BÖYLECE ALLAH VERDİ GELİR...

ŞEY... BAZI TEKNİK SEBEPLERDEN BU ELMASI MÜZEYE GÖTÜREMİYORUZ. SEN GÖTÜRÜR MÜSÜN?

TABİİ!..

BU ELMASIN UĞURSUZLUĞUNA İNANACAK KADAR GERİ KAFALI OLACAĞINIZI UMMAZDIM...

YARIM SAAT SONRA UĞURSUZ ELMAS MÜZEDEKİ YERİNE KONMUŞTU BİLE...

BU ELMASI SİZ DE GETİREBİLİRDİNİZ BAY KOMŞER. BU KADAR GERİ KAFALI OLMAYIN.

HIMM EVET

BU İŞ DE SONA ERDİ BAY DİREKTÖR

MEMNUN OLDUM

GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BANA BİR ŞEY OLMADI...

NEDEN KORKTUNUZ? OTOMOBİLİNİZİN PARÇALANMASINDAN MI?

HIK!..

MÜZE

AZ ÖNCE ARABA BİRDENBİRE DAĞILIVERDİ..

POLİS

SON

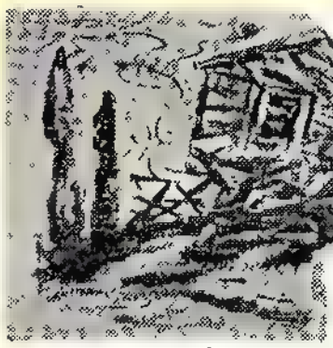

YIKIK EVİN ESRARI

Tom'un cebinden çıkardığı kırık kibrit parçası bir gün önce bulduklarının tıpatıp eşiydi...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Mişel, okul tatilinde sınıf arkadaşı Tom'a bir haftalığına misafirliğe gider. Bir gün kırlarda dolaşırlarken yarı yıkık boş bir ev görürler. Bu evi gezmek isterken kendilerini oradan kovan bir adamın durumundan şüphelenirler. Ertesi gün tekrar oraya gider ve böylece bu yıkık evde kaçakçıların bazı kirli işler ardında koştuklarını öğrenirler.

4

İkisi de bir kedi çevikliği ve sessizliğiyle mahzenin ilerisine, geniş kemerlerin bulunduğu yere doğru koşmaya başladılar.

Tom eliyle bir kenarda duran büyükçe bir sandığı işaret etti:

«Bunun içine girelim,» diye fısıldadı. Sesinin titremesinden, çok korktuğu anlaşılıyordu. Ama buna rağmen ne yapmaları gerektiğini düşünebilecek durumdaydı. Işık yakamadıklarından bir şeye çarpıp ses çıkarmamak için çok dikkatli davranıyorlardı. Birkaç dakika önce önünden geçtikleri kocaman sandığın içine girmeleri pek zor olmadı. Tam Mişel kapağı üzerlerine kapatacaktı ki Tom mâni oldu:

— «Menteşeleri paslanmıştır, gıcırdayabilir,» diye fısıldadı. «Bırak açık kalsın.»

Yüzleri, gözleri örümcek ağıyle toza bulanmıştı. Ama kulakları kirişte, nefes bile almadan öyle bekliyorlardı. Çok geçmeden merdivenlerden inen iki adamın, bulundukları yere yaklaştığını anladılar. Adamlardan birinin sesinden, bir gün önce kendilerine bağıran adam olduğu anlaşılıyordu. Öteki adamın sesi daha kalındı ve daha az konuşuyordu.

— «Orasını bilmem. Hem birkaç güne kadar alıp gideceğim. O zaman da bizden de kurtulmuş olacaksın.»

— «Evet ama sanki buraya her an bir baskın yapılacakmış gibi geliyor bana, Korkuyorum. Dün burada dolaşan iki çocuğa rasladım.»

— «İki çocuğa mı rasladın? Burada, mahzende mi?»

— «Hayır, bahçedeydiler. Ama eve girmişlerdi. İkisini de gözüm tutmadı. Çok meraklı şeylere benziyorlardı.»

— «Sen de son günlerde çok şüpheci oldun. Hem onlardan şüphelensen bile korkmana lüzum yok. Onların, başına iş açacağından endişe edersen, mahzenin ilerisindeki sarnıç kapağını unutma. Bacak kadar çocukları değil, azılı gangsterleri bile sarnıçta yokedebilirsin...»

Bir gün önce onlara bağıran adamın:

— «Malları buradan almanız çok gecikti,» diye söylendiğini duydular. «Halbuki daha önceden alacağınıza söz vermiştiniz.»

Öteki adam:

— «Kes sesini,» diye birinciyi terslediği. «Bunun için avuç dolusu para veriyorum, hâlâ lâf ediyorsun.»

— «Avuç dolusu para ama burada yakalanırsam, paranın bana faydası var mı?»

İki arkadaş da bunu işitince damarlarındaki kanın buz gibi kesildiğini hissettiler. Çünkü adamların ikisi de çuvallardaki o esrarengiz malın ortaya çıkmaması için müthiş cinayetleri bile işleyebilecek tipteydiler.

Çocukların ikisi de kıpırdamamaya çalışarak adamların bir an önce buradan gitmesi için dua ediyordu.

Çeviren: Eser TUTEL

Tom «Bunun içine girelim» diye fısıldadı.

Neyse çok geçmeden, adamların, bulundukları yerin önünden geçip merdivene doğru gittiğini duydular. Bir gün önce kendilerine bağıran adam, sanki sırtında ağır bir yük taşıyormuş gibi sık sık nefes alıyordu. Hele merdivenlerden çıkarken yükün altında ezildiğinden ötürü söylendiğini duydular.

Mahzenin kapısı kapanıp ta içerisi sessizleşince Mişel:

— «Duydun ya,» diye konuştu. «Burada kimi görürlerse ilerideki sarnıca atıp boğacaklarmış! Ne korkunç, değil mi?»

— «Yoo,» diye Tom cevap verdi. «Aksine çok önemli bir şey keşfettik. Burasının kaçakçıların yuvası olduğunu henüz bizden başka kimse bilmiyor. Çok tedbirli hareket etmeliyiz. Zira ikisinin de şakaya gelir tarafı yok.»

Orada, kıpırdamadan uzun bir süre beklediler. Aradan bir saat kadar geçtiğini tahmin ediyorlardı. Sonunda buradan çıkmaya karar vererek harekete geçtiler. Ayaklarının uçlarına basa basa yürüyorlar, mahzen merdiveninin her basamağına ayak attıkça durup etrafı dinliyorlardı. Merdivenin kapısını da dikkatle açtıktan sonra hole çıktılar. Yıkık evde ses seda çıkmıyordu. İki adam da gitmiş olmalıydı.

Tom:

— «İkimiz birden dışarı çıkarsak görülmemiz daha kolay olur.» dedi. «Onun için ayrılalım, başka başka yerlerden çıkalım. İlerideki tepenin arkasında buluşuruz. Kim daha önce giderse orada bekler. Böyle daha iyi değil mi Mişel?»

— «Evet Tom. Kırık bir pencereden çıkmadan önce dışarıyı da iyice kontrol ederiz.»

Önce Mişel, arkasından da Tom dışarı çıktı. İkisi de ayrı ayrı yerlerde gizlene gizlene yıkık duvara kadar gitti, oradan da dışarı çıkarak yine saklana saklana tepeye doğru koştu.

Yirmi dakika sonra tepenin arkasındaki çalılığın bulunduğu yerde buluştukları zaman ikisi de ter içinde kalmıştı. Yüzleri, gözleri simsiyah olmuştu. Bulundukları yer, sabahleyin dürbünle eve baktıkları yerdi. Yine dürbünle yıkık eve baktılarsa da kimseyi göremediler.

Mişel:

— «Peki, şimdi ne yapacağız?» diye sordu.

— «Bana kalırsa en kısa zamanda gidip olup bitenleri polise anlatmalıyız. Çünkü bu öyle bir iş ki tek başımıza, kendi kendimize üstesinden gelemeyiz. Hattâ önce babama anlatıp onun da bizimle gelmesini söylememiz gerek. Haydi, çabuk olalım, çünkü kaybedecek vaktimiz yok.»

İkisi de o kadar heyecanlıydı ki yanlarındaki yemeği yemeyi bile unutmuşlardı. Daha doğrusu bütün olup bitenlerden sonra ikisinin de iştahı kaçmıştı.

Eve girecekleri sırada Mişel:

— «Mahzenin merdiveninden çıkarken yerden bir şey aldığını gördüm Tom,» dedi, «Neydi o?»

— «Hiç, ne olacak? sadece önemli bir ipucuydu.»

— «Yani ortadan kırık bir kibrit mi?»

— «Evet Mişel, inanmazsan bak.» Tom böyle diyerek elini cebine soktu, bir kibrit parçası çıkardı. Kibrit gerçekten bir gün önce bulduklarının tıpatıp eşiydi.

(Devamı var)

PARA BİRİKTİRME FONU

Müsabakanın birinci tertip kupon gönderme süresi

1 ARALIK 1966 PERŞEMBE GÜNÜ AKŞAMI SONA E R İ Y O R

Bu sayımızın son sayfasındaki 4 numaralı kırmızı kuponla PARA BİRİKTİRME FONU müsabakasının birinci tertip kuponları tamamlanmış olmaktadır. Doğan Kardeş okuyucuları 1'inci sayıdan itibaren biriktirdikleri bu kuponlarla müsabakaya iştirak edeceklerdir. Kur'aya katılabilmek için okuyucularımızın 1, 2, 3 ve 4 numaralı kırmızı kuponları **1 ARALIK 1966 PERŞEMBE** günü akşamına kadar elimize geçebilecek şekilde

«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
Para Biriktirme fonu müsabakası
Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5
İSTANBUL»

adresine postalamaları gerekmektedir. Bu tarihten sonra gelecek zarflar kur'a numarası alamıyacağı için çekilişe katılamıyacaktır. Bu arada Doğan Kardeş okuyucularına birinci tertibin 1, 2, 3 ve 4 numaralı kırmızı kuponlarını koyacakları ve adresimize gönderecekleri zarfın arkasına isim ve soyadlarıyla açık adreslerini yazmalarını hatırlatırız.

Bardaktan boşanırcasına yağmur yağmasına rağmen Jim sahanlıkta duruyordu...

SİGARA İÇİLMEZ

Jim Farrell, Kanatlı Tekerlek Demiryolu Kumpanyası'nda tam elli yıl çalışmıştı. Evet tam elli yıl, yani koca bir ömür...

Artık, Jim raylar kadar, trenler kadar kumpanyanın bir parçası olmuştu. Ama herşeyin bir sonu vardı. Nasıl raylar aşınınca değiştirilirse eskiyen vagonlar kaldırılıp bir kenara atılırsa bir gün Jim'i de emekliye ayırmaya karar verdiler.

Başta bu kararı verenler olmak üzere kumpanyadakilerin hepsi bu duruma çok üzüldü. Çünkü ak saçları, bembeyaz pos bıyıkları, gürbüz kırmızı yanaklariyle Jim Farrell herkesin sevdiği bir simaydı. Şimdiye kadar kimseye fena muamele ettiği, kötü söz söylediği görülmemişti.

Onun için kumpanyanın patronları ve iş arkadaşları Jim Farrell için bir ayrılık ziyafeti verdiler.

★

Jim Farrell'e patronları — «Bizde çalıştığın yılların hâtırası olarak istediğin birşey var mı?» diye sordular

★

Ziyafette yenildi, içildi. Jim Farrell, arkadaşları ve kumpanyanın patronları sırayla verdikleri birer söylevle eski günleri yadedip karşılıklı birbirlerine teşekkür ettiler. Bu arada arkadaşları aralarında topladıkları parayla aldıkları birkaç hediyeyi Jim'e verdiler.

Patronlar da kendisine bağladıkları emekli maaşı yetmiyormuş gibi üzerinde oldukça büyük rakam yazılı bir çek verirlerken içlerinden biri:

— «Bizde çalıştığın yılların hâtırası olarak istediğin bir şey var mı?» diye sordu.

Jim Farrell sıkılarak:

— «Evet, var» diye cevap verdi «Bana gösterdiğiniz iyiliklerden sonra belki biraz fazla kaçacak ama eski bir vagon verebilirseniz çok memnun kalırım.»

— «Vagon mu?»

— «Evet. Hani eskidiği için artık kullanılmayıp bir köşeye atılanlardan. Ne kadar eski olursa olsun... Bahçenin bir kenarına koyarım. Eski günler aklıma gelip de trenlerin hasretini çektiğim zaman gider içinde otururum.»

Onun bu isteğinden hoşlanan patronlar hemen işe yaramayan hurda vagonlardan birinin Jim Farrell'in bahçesine götürülüp yerleştirilmesini emrettiler...

Aradan aylar geçti...

Bir gün, ihtiyar Jim Farrell'in eski iş arkadaşlarından bazıları ona bir sürpriz yapmaya, haber vermeden evine gidip kendisini görmeye karar verdiler.

Yağmurlu bir günde kalkıp evine gittiler. Bahçe kapısından içeri girip de kapıyı çaldıklarında cevap alamayınca: «Ha» dediler «Jim herhalde sevgili vagonundadır.»

Evin arka tarafına dolanınca hakikaten Jim'i vagonunda buldular. Ama tuhaftır ki bardaktan boşanırcasına yağmur yağmasına rağmen Jim, vagonun içinde değil, sahanlıkta duruyordu. Islanmasın diye de başını ve sırtını bir çuvalla örtmüştü.

Onun bu haline şaşırıp kalan arkadaşları:

— «İlâhi Jim!» diye bağırdılar «bu yağmurda sahanlıkta durulur mu? İçeri girsene!»

Jim Farrell dudaklarının arasında duran sigarasının dumanlarını öfkeyle tükürür gibi üfleyerek cevap verdi:

— «Sormayın Allahaşkına! Tutmuşlar da içinde sigara içilmesi yasak olan bir vagon vermişler. Benim gibi yıllarca bütün yasaklara uymayı âdet edinmiş birisi bu yasağı çiğneyebilir mi?»

OKUYUCU KÖŞESİ

OKUYUCU KÖŞESİ

Doğan Kardeş bu köşeyi kardeşlerine ayırmış bulunuyor. Göndereceğiniz güzel yazıları, şiirleri, karikatürleri ve çevirileri öteki kardeşlerinize duyurabilmek için bu köşede yayınlayacağız. Mektuplarınızı «Doğan Kardeş Okuyucu Köşesi, Divanyolu Klod Farer Cad. No. 5 — İstanbul» adresine yollayınız.

Çankırı'nın Orta ilçesinden Doğu Bayezit adındaki bir okuyucumuz «İlkbahar» isimli bir şiir yazarak bize göndermiş. 1964 Mayıs ayında Kartal'da yazıldığı bildirilen bu şiir şöyledir:

İLKBAHAR

Çiçekler açar,
Uçurtmalar havalarda uçar
Kelebekler çiçeklere kanat açar
İlkbahar gelince...

Kurbağalar derelerde zıplar
Arılar bal,
Sincaplar fındık toplar,
İlkbahar gelince...

★

Gaziantep'li okuyucumuz Dürrünisa Oral'ın göndermiş olduğu «Türkiye'm» isimli şiirini aşağıya alıyoruz:

TÜRKİYE'M

Ne güzeldir Türkiye'm!
Yemyeşil kırlar, ağaçlar,
Yüksek, karlı dağlar,
Doğru sözlü, mert insanlar.

Ne güzeldir Türkiye'm!
Rengârenk dallar, çiçekler,
Billûr gibi nehirler, dereler,
Şakır şakır dökülen şelâleler.

Ne güzeldir Türkiye'm!
Mavi göklerinde uçuşan kuşlar,
Çıtır çıtır fındık kıran sincaplar,
Derin denizlerinde oynaşan balıklar.

Ne güzeldir Türkiye'm!
İpek kanatlı kelebekler,
Kıpkırmızı, bembeyaz güller,
Ve üzerinde bülbüllerle,
Ne güzeldir Türkiye'm!

CEHENNEME GİDERSE

Satıcı, malını beğendirmek için dil döküp duruyordu:

— «Emin olun, bu yangın söndürme âletinin bir eşini bulamazsınız. Hem çok kullanışlıdır, hem de çok dayanıklıdır. Size yüz yıl bozulmadan kullanabileceğinizi garanti ederim.»

Bu sözlere gülen müşteri:

— «İyi, ama ben yüz yıl yaşamıyacağım ki...» diye itiraz etmek isteyince satıcı hemen atıldı:

— «Aman bayım ölünce cehenneme giderseniz size orada da lâzım olacaktır.»

— Allahını seversen şu yamyama bir kibrit ver de ne olacaksa bir an evvel olsun.

— Bu işi iki günde bitirebiliriz, ama kafamızı işletirsek dört günde bitirip fazla gündelik alabiliriz.

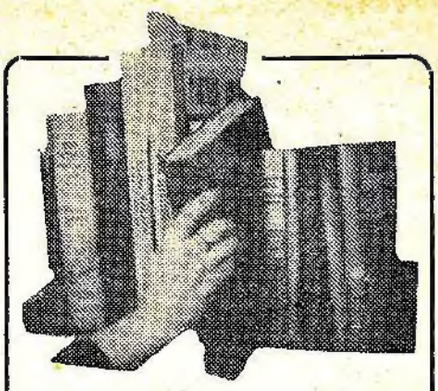

YENİ YAYINLAR

C. Perrault

ÇİZMELİ KEDİ

Doğan Kardeş «Dünya Çocuk Masalları» serisinden olan bu kitap İtalyan ressam Lupatelli'nin baştanbaşa renkli resimleriyle süslüdür. Lüks ciltli fiatı 15 liradır.

DOĞAN KARDEŞ
in
GÜZEL KİTAPLAR SERİSİ

Marie-Louise Fischer

GUNDULA

Semra Öğel tarafından dilimize çevrilen bu kitapta erkek kardeşinin doğumu üzerine annesinin ve babasının ilgisinden yoksun kalan küçük bir kızın duygulu hikâyesini bulacaksınız. Ciltli fiatı 10 liradır.

BİLGİ TESTLERİ

★ Hesabınız kuvvetli midir? Öyle ise bir saniye içinde 50'yi 1/2 bölüp 10 sayı eklerseniz elde edeceğiniz sayıyı bize söyler misiniz?

★ Bir tuğlanın ağırlığı bir kilo artı yarım tuğlaya eşit ise bir tuğlanın ağırlığı ne kadardır?

★ Kahveciden aldığınız 100 gram kahve için kahveciye 450 kuruş ödemişsiniz. Kahveci, kahvenin maliyetinin yarısı kadar kâr ediyorsa 100 gram kahvenin satışından acaba kaç kuruş kazanmıştır?

★ Şimdi anlatacağımız problemi çözmek için aritmetik bilginizden çok zekânıza güveniniz. İki çocuk tren garından 8 kilometre uzakta bulunmaktadır. Trenin kalkış saatine tam bir saat zaman kalmıştır. Kendilerine yardım edecek kimse yoktur. Ellerinde ise bir kişi taşıyabilecek bir kız bisikleti vardır. İkisi aynı zamanda trene yetişebilmek için ne yapmalıdır?

★ Bir daire neden 360 dereceye bölünmüştür? Pitagor'un bir kaprisinden ötürü mü? Yoksa Babil'de bulunan bir tapınağın 360 sütunu olduğu için mi? Ya da 12'ye bölünebildiği için mi?

Siz Olsanız Ne Yapardınız?

SERBEST BIRAKILAN İDAM MAHKÛMU

Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmanın sonuna doğru yargıç, kararı okuyacağını bildirerek sanığa ayağa kalkmasını söyledi.

Mahkeme salonunda çıt çıkmıyordu. Yargıç, kelimelerin üzerine basa basa kararını okumaya başladı.

— «Mahkememiz, tasarlayarak adam öldürdüğüne kanaat getirdiğinden seni idama mahkûm etti. Bununla beraber serbestsin ve gidebilirsin.

Neden?

Açıklamalar:

1 — Sanık katildir. Bu suçu bilerek ve tasarlıyarak işlemiştir.

2 — Aklî muvazenesi yerindedir.

3 — Bu memlekette ölüm cezası vardır.

4 — Ortada zaman aşımı ya da af diye bir şey yoktur.

5 — Sanığın idamiyle bazı komplikasyonlar olacaktır. Bir yanda adalet yerine getirilirken öte yandan bir adaletsizlik yapılmış olacaktır.

6 — Sanık önemli bir kişi değildir. Yani bir bilim adamı, bir politikacı, bir devlet başkanı değildir.

7 — Başka bir devletin tabiiyetinde de değildir. Şu halde yargıç sanığı suçlu bulup idama mahkûm ettiği halde neden serbest bırakmıştır? Siz bunun nedenini nasıl açıklayabilirsiniz?

(İşin içinden çıkamazsanız, bu kararın nedenini önümüzdeki sayıda yine bu sayfada okuyabilirsiniz).

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1 — Konya'nın ilçesi, 4 — Çok şifalı bir tatlı, 6 — Akarsuların aşındırmasından olan yer yarığı, 8 — Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun bir romanı, 9 — Vücudumuzun kan deposu, 10 — Kolay işlenebilen bir maden, 12 — Taş veya ağaçtan yapılmış büyük havan.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Saçları hastalıktan dökülmüş, 2 — Tatlı suda yaşayan eti lezzetli bir hayvan, 3 — Nefesli sazlardan biri, 5 — Muharrem ayında pişirilir, 7 — Karadenizde turistik bir yer, 10 — Uzak Doğu'da bir dinin kurucusu, 11 — Salatası yapılan baharlı bir bitki.

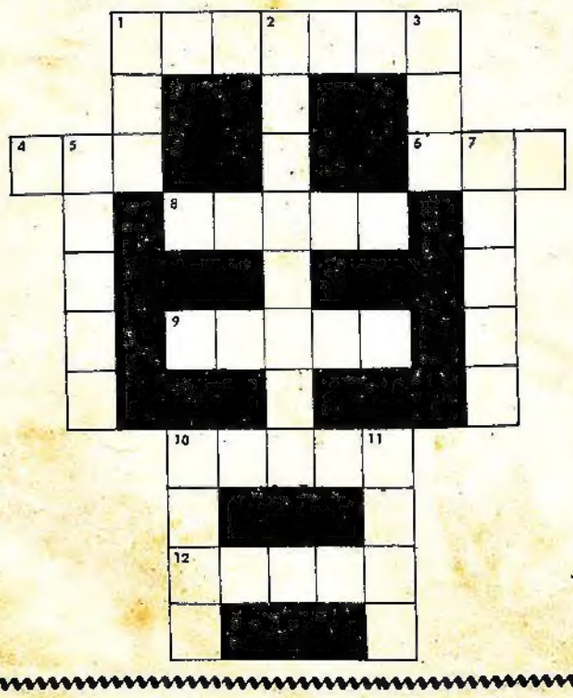

★

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

Soldan sağa: 1 — Arap, 2 — Vefa, 3 — İs, 4 — Maşa, 5 — Paşa, 6 — Olay, 7 — Rika, 8 — As, 9 — Odun, 10 — Füze, 11 — Av, 12 — Asya.

Yukarıdan aşağıya: 1 — Avam, 2 — Re, 3 — Afiş, 4 — Pasaport, 5 — Ali, 6 — Şaka, 7 — Ayasofya, 8 — Dü, 9 — Uzay, 10 — Neva.

GEÇEN HAFTAKİ «GECE YARISI DUYULAN SİLÂH SESİ» BAŞLIKLI TESTİN ÇÖZÜMÜ

Detektif Nick silâh sesinin geldiği odaya girdiğinde, yataktaki ölünün odasında bulunan bir çift terliğin ayrı tek olduğunu, kendisiyle birlikte odaya giren adamın ayağındaki terliğin de ayrı iki tekten meydana geldiğini gördü. Adamın görülmeden odadan kaçma telâşiyle iskemleye çarptığı ve bu arada ayağından çıkan terlik tekini yeniden giymek isterken öldürdüğü adamın terlik tekini giydiği anlaşılıyordu.

ATEŞ!
İKİNCİ ATEŞTE BUZDAN DUVAR YIKILDI. BÜYÜK BİR GEDİK AÇILDI...
BUZU KIRMANIN BU KADAR ZORLU BİR İŞ OLDUĞUNU BİLMEZDİM.
SONUNDA BAŞARDIK...
PARÇALANIP ERİYEN BUZLAR SU GİBİ AKIYOR
KARDAN ADAMLARIN ÇEMBERİ YARILMIŞTI...
YENİLDİKLERİNİ ANLADILAR, GİDİYORLAR... HEMEN HAVALANALIM
HAYIR VENUS. BENTLEY'LE ESTERMİL'İ ÖLÜ, DİRİ BULMADAN GİDEMEYİZ.
MAKİNE ADAMA VERİCİ TAKTILAR...
GÜZEL OLDU.
İNSAN GÖRSÜNLER...
BİZİ SİLÂHSIZ GÖRÜNCE GENE SALDIRIRLAR. DIŞARI NASIL ÇIKARIZ?
ROBERT ÇIKABİLİR.
ROBERT JET MOTOSİKLETLE UÇTU...
EYVAH
ROBERT, AÇIKTAN GİT...

(Devamı var)